

Kako pridemo iz središča Bežigrada do Mercatorjeve diskont trgovine na Slovenčevi ulici.

MERCATORJEVA DISKONT TRGOVINA

Ponuja osem tisoč vrst blaga

Na debelo, z 10-odstotnim popustom, prodajajo predvsem živila, pa tudi brisače, nogavice, perilo itd. – Ob Slovenčevi ulici imajo kupci kar 150 parkirnih prostorov

Natanko 27. decembra lani smo postali Bežigradjani bogatejši za edino kombinirano diskont in maloprodajno trgovino v Sloveniji. Ima kar 1058 kvadratnih metrov prodajne površine; skladišča in poslovni prostori pa obsegajo še približno 450 kvadratnih metrov. Strankam ponujajo v maloprodaji in prodaji na debelo kar 8 tisoč različnih vrst blaga. O tej novi trgovini smo se pogovarjali s poslovodkinjo TONČKO HABIČ, ki je tudi predsednica zbora združenega dela pri skupščini mesta Ljubljane.

– Povedali ste, da vam vsak dan telefonira preko dvajset ljudi in vas sprašuje, kje je vendar ta vaša nova diskont trgovina?

»Ja, kar naprej zvoni telefon. Kupci nas sprašujejo, kako naj pridejo do nas. Trgovci iz cele Slovenije pa prihajajo na ogled naše trgovine, saj bi podobno radi postavili tudi v drugih krajih. Naša trgovina ali točneje Mercator DO Rožnik, TOZD Grmada – Prodajni center Mercator leži ob Slovenčevi ulici, to je: dve avtobusni postaji pred sososko pri Ruskem carju s progo številka 14. Sicer pa si oglejte skico, na kateri je označeno, kako se pride do nas.«

– Kako pa poslujete?

»Kar dobro, a bi še bolje, če bi kupci vedeli, kje stoji naša trgovina. Posebnost naše trgovine pa je kombiniran način prodaje: diskont na samopostrežni način in maloprodaja na samopostrežni način, kjer se da kupovati od najmanjših do največjih količin. Diskontna prodaja pa je približno za 10 odstotkov cenejša od prodaje posameznih artiklov.«

– Kaj vaši kupci največ kupujejo?

»V diskontni prodaji predvsem osnovna živila: moko, olje, mast, sladkor, testenine, riž in razne pijače. V zadnjem času pa še kompote, konzervirano zelenjavo in razne konzerve. V manjši meri pa kupujejo nogavice, brisače pa žensko, moško in otroško perilo. Ljudje se pač še niso navadili na tak način (diskontni) kupovanja tekstila.

Hkrati pa imamo težave tudi s proizvajalci, saj ne pripravljajo svojih proizvodov za prodajo na debelo, pač pa le za maloprodajo. Kar lahko sami stehamo ali zapakiramo po več kosov skupaj, potem takoj pričnemo s prodajo na debelo. Če bi proizvajalci imeli več posluha za diskontno prodajo in če bi bilo takšnih trgovin več, bi bila tudi naša ponudba bolj pestra.«

– Koliko je zaposlenih v vaši novi trgovini?

»Samo 28. Potrebovali pa bi vsaj še 10 kvalificiranih trgovcev ali trgovcev, da bi bilo naše delo lažje in bolj tekoče. Toda našo družbo tare pomanjkanje trgovcev, ker je delo težko, odgovorno in naporno pa še slabo plačano. Poleg tega trgovski poklic ni cenjen!«

– Kdaj je odprta vaša trgovina?

»Vsak dan od 7.30 do 19. ure, ob sobotah pa od 7.30 do 14. ure. Naj še omenim, da imamo poleg trgovine manjši bife in 150 parkirnišč. Kdor pride z avtom, lahko pelje naložen voziček na parkirišče k avtomobilu in si naloži stvari v avto. Naši uslužbenci pa potem poberejo prazne vozičke na parkirišču.«

NEVA ŽELEZNIK

OBISKALI SMO ŠOLO V NARAVI

Kje najti primerno bazo?

Učenci osnovne šole Franceta Bevka se z Bleda vozijo na Zatrnik

V začetku meseca marca sem obiskal učence osnovne šole Franceta Bevka, ki so na Bledu in Zatrniku preživljali zimsko šolo v naravi. Ko sem zgodaj zjutraj vstopil v Dom počitniške zveze Slovenije na Bledu, je v njem že šumelo kakor v panju. Prvo skupino učencev sem zatekel pri zajtrku. Že prvi pogled na mize mi je povedal, da bo jutranji obrok zadoščal do kosila in še naprej. Samo za hip sem jih zmotil pri »delu«, radovedno so me premerili od nog do glave, potem pa so z nabiranjem kalorij nadaljevali. Prisedel sem k eni od miz. Pogovor je stekel neprisiljeno in kar tekmovali so, kdo mi bo več povedal. Tadeja, Danica in Renata so mi opisale, kakš izgleda njihov »delovni« dan. Vstajajo ob sedmih, potem se uredijo, pospravijo sobe, nato jih čaka zajtrk. Po zajtrku si pripravijo sr.učarsko opremo, ob 8.30 pa jih že čaka vojaški avtobus, ki jih vsakodnevno vozi na Zatrnik in nazaj. Tam pa jih čaka prava smučarska šola, ki traja do poznega popoldneva. Smučanje prekinemo za dobro uro, da pojejo enolončnico, se malo odpočijejo, nato pa z vadbo nadaljujejo. Smučanje imajo organizirano po vrstah – od začetnikov do že pravih mojstrov. No, ko pa se proti večeru vrnejo v dom, njihovega delavnika še ni konec. Organizirana imajo razna predavanja: o snegu in mažah, smučarski opremi in njenem vzdrževanju, o poškodbah in nevarnostih v gorah, o smučarskem bontonu. Poleg predavanja pa jim ostane še časa za razne družabne igre, gledanje televizije. Povedali so mi, da so nasploh z vsem za-

dovoljni, z nastanitvijo, hrano, predvsem pa s smučarjijo, saj jim lepo vreme in dober sneg omogočajo idealno vadbo. Povprašal sem jih še, kdo so najboljši smučarji. V en glas so mi odgovorili, da pri fantih prednjačita Marko in Roman, pri dekletih pa Renata.

Po teh prvih informacijah, ki sem jih dobil od učencev, pa mi je vodja »šole«, tovariš Aleš Peče, povedal še marsikaj zanimivega. Za dom Po-

skem merilu. Idealni pogoji za šole v naravi so samo v večjih smučarskih centrih, ki pa so veliki tudi po visokih cenah penzionov. Nekaj bežigradskih šol si je, s pomočjo Zveze telesnokulturnih organizacij Bežigrad, poiskalo bazo v Kranjski gori (hotel Erika), ki je skoraj idealen kraj za »šole« in zimovanja vzgojnovarstvenih zavodov. Edini problem je oddaljenost smučarskih terenov, ki pa ga rešujejo z vsakodnevnimi prevozi v Kranjsko goro.

Tovariš Peče je omenil še drug problem, ki tudi ni nepomemben – to je strokovni

dagoški vodja dodal še nekaj podrobnosti. Poleg smučanja imajo v programu tudi spoznavanje kraja – obisk blejskega gradu, muzeja, ogled Prešernovoga spomenika. Za učence organizirajo tudi posebno kviz tekmovanje, kjer morajo pokazati, kako pazljivo so spremljali vse, kar se je okrog njih dogajalo. Tako morajo odgovarjati na vprašanja s področja smučanja, spoznavanja kraja, kulture, zgodovine. Vrhunec šole pa vsekakor predstavlja tekma v veleslalomu, ki tudi pokaže, kaj so se učenci naučili.

»Raport« z Bleda ne bi bil popoln, če mi tudi upravnik doma tov. Ficko ne bi dodal nekaj svojih ugotovitev. Najprej je zelo pohvalil svoje mlade goste, ki bi bili včasih lahko za vzgled tudi starejšim. Takih gostov si vsak lahko samo želi. Žal mu je samo, da ne more nuditi boljše udobja, saj je zob časa dom že pričel načenjati. V isti sapi pa mi je povedal, da bodo dom v letošnjem letu adaptirali. Verjetno bo tudi menjava gospodarja pripomogla (dom bo prevzela Počitniška zveza Kranj), da se bodo razmere izboljšale. Omenil je tudi pomanjkanje zunanjih igrišč, kjer naj bi otroci tudi preživeli kakšno urico.

Zaželel sem mu, da se čim več njegovih skritih želja uresniči in odhiti za šolarji na Zatrnik, da jih vidim še v njihovem pravem okolju. Po prihodu avtobusa so bili v nekaj minutah zbrani v vrstah, sledila so kratka navodila, smučarska gimnastika, potem pa so se za svojimi učitelji odpravili v zavojih do vznožja žičnic.

V mislih sem jim zaželel srečno; moram pa biti pošten – zavidal sem jim.

JANEZ VERBIČ

čitniške zveze »Bledec« so se odločili zato, ker se tu počutijo kot doma in so se na tak, v bistvu »vozniški« način šole v naravi že navadili. Je pa tu še en problem, ki tare večino šol – to je vsakoletno iskanje primerne baze. Zato že nekaj časa želijo imeti skupno zimsko pa tudi letno bazo za šole in vrce v ljubljanskem ali pa vsaj v občini-

kader. Izredno težko je zadnje čase dobiti primerne smučarske učitelje ali vaditelje. Mogoče je ideja, da bi študentje Visoke šole za telesno kulturo razširili obvezno pedagoško prakso še na sodelovanje v eni od šol v naravi, vredna premisleka.

Čeprav so mi učenci izčrpnoro poročali o delu in bivanju na Bledu, pa mi je njihov pe-

NOVE DELOVNE ORGANIZACIJE V NAŠI OBČINI

Program štednje pri Contalu

Druga delovna organizacija, ki v sozdu Mercator na novo domuje v naši občini, je Contal. Tudi ta delovna organizacija z dvema tozdoma si je našla prostor pod streho Petrolove stolpnice. O vsem kar jih teži, žuli, pa tudi veseli smo se pogovarjali z direktorjem Cirilom Bregarjem.

DO Mercator-Contal združuje svoja sredstva in delo v sozdu Mercator od začetka leta 1977, pod imenom Contal pa se pojavljajo že od leta 1951 in bodo prihodnje leto praznovali tridesetletnico obstoja – kot ena najstarejših zunanjetrgovinskih organizacij v republiki. V tozdu Conimex, ki se ukvarja z izvozom, uvozom ter za-

stopstvi, in tozdu Cibes, ki ima na skrbi servisno dejavnost skupaj z delovno skupnostjo skupnih služb, je zaposlenih 250 ljudi. Slabih deset odstotkov jih ima visoko in višjo izobrazbo, ostali srednje. Temu primerni so tudi osebni dohodki, saj znašajo v povprečju 9800 din mesečno na zaposlenega, razpon pa se giblje v razmerju 1:4,3. Gre za kader s specifično dejavnostjo in pretežno zunanjetrgovinsko registracijo, pri čemer moramo omeniti, da fluktuacije ne poznajo. Pa ne samo sorazmerno visoki osebni dohodki, tudi velik posluh za družbeni standard je med vzroki za zvestobo delovni organizaciji.

Večino posla opravi tozdu Conimex, ki je organiziran v sektorje in oddelke, ki se vključujejo v uvoz-izvoz in zastopstva ter notranjo trgovino. Uvažajo kar precej raznovrstnega blaga, prednjači pa oprema za industrijo in blago široke potrošnje za zalaganje Mercatorjeve prodajne mreže.

Ob tem je treba omeniti tudi močno izvozno dejavnost, zlasti na konvertibilna tržišča. Gre za športno opremo, les, lesne izdelke, artikle kovinske predelovalne industrije in še kaj. Kot nam je zaupal Ciril Bregar, so si zadali do leta 1985 nalogo, da bodo povečali izvoz po stopnji 10 odstotkov letno. S tem pa upajo, da bodo obrnili sebi v prid tudi negativno uvožno-izvozno bilanco, ki znaša sedaj 60:40 v škodo izvoza.

Skupaj s SOZD oziroma v njegovem okviru so izdelali kar precej stroge stabilizacijske dokumente, natančneje, resolucijo, ki je v celoti ostrejša od republiške. Na vseh področjih si bodo prizadevali zmanjšati nepotrebno porabo in stroške.

V predlogu resolucije, ki jo bodo vsak čas sprejeli, je posebej naglašeno, da bodo maksimalno povečali delež akumulacije v ustvarjenem dohodku, tako da bi v celotni sozdu delež akumulacije porastel za najmanj 25 odstotkov, delež sredstev za osebno in skupno porabo pa bi se zmanjšal za najmanj 10 odstotkov. Pa ne samo to! Drastično bodo zmanjšali stroške reprezentance, poostri delovno in samoupravno disciplino, racionalizirali poslovanje z vrednostnimi papirji, povečali izvoz – in še bi lahko naštevali.

Ko je pogovor nanese na delovanje družbenopolitičnih organizacij v delovni organizaciji Contal, je direktor Bregar poudaril, da dobro delata partija in sindikat, zelo malo pa mladina, kar ni niti tako čudno, saj imajo vsega skupaj le dvajset mladih.

Sicer pa v kreiranju poslovne politike sodelujejo vse družbenopolitične organizacije, zlasti sindikat se je izkazal za zelo dejavnega, ko so sestavljali predlog stabilizacijske resolucije.

MILENA PANDEL

TADEJ BRATOK

ZA 8. MAREC

Dvorana skoraj prazna

Osmi marec je praznik, ko se spomnimo na vse ženske. Koliko lepih želja in misli se nam utrne prav na ta dan? Koliko lepega izrečemo in pripravimo mamicam, tovarišicam, tetam, babicam itd. Prav o tem nameravam spregovoriti.

V petek, 7. 3. 1980 je Zveza prijateljev mladine Bežigrad v sodelovanju s Pionirskim domom in Zvezo kulturnih organizacij občine Bežigrad pripravila pester, bogat kulturni program z našimi najmlajšimi za naše žene. Nemo pa me je presenetilo, ko so naši otroci izvajali program le 57 gledalcem. Vedela sem, da bi jih bilo 286, če bi prišli samo tisti, ki so prejeli vabila. Tudi plakati so pristrčno vabili na prireditev, pa smo najbrž tako hiteli, da nismo uspeli prebrati, kaj na njih piše. Morebiti pa res nimamo več želje po tovrstnih prireditvah? Še in še so se mi utrinjale misli, medtem ko so otroci peli, plesali ali recitirali verze z željo, da preživimo kar se da lepo dan, mesec, leto... Iz takih misli me je predramil zbor osnovne šole Danile Kumar, ki je zaključil program prazni dvorani. Ozirala sem se in se spraševala, kaj bi se zgodilo, če bi bila dvorana prazna v gledališču. Igralci bi bili vznemirjeni, kritiki bi se spraševali zakaj. Ko pa prirejajo program naši najmlajši mamicam-ženam, ne čuti nihče krivde. Otrokom hitro pozabi. Ali res? Kaj ne bo otrok jutri prevzel naših dolžnosti? Ali si želimo brezčutnega, nekritičnega občana? Imeli bomo prav takega, kakršnega bomo vzgojili. Tudi odnos do takšne prireditve je del vzgoje, kajne?